

Arrest

nr. 344 255 van 3 april 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 13 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 8 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 februari 2026.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. COPINSCHI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)” van 8 oktober 2025, genomen door [...] de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 22 juni 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland (Landeninformatie, stuk 7, nr. 1, Eurodac Marked Record) en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 11 juli

2026 (Documenten, stuk 6, nr. 3). Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument dat geldig is tot 5 september 2028 (Documenten, stuk 6, nr. 2). Verzoeker betwist dit niet.

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals informatie van UNHCR en het OSAR-rapport van oktober 2024, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker stelt dat het feit dat hij momenteel niet door een psycholoog in België wordt opgevolgd, niet betekent dat hij, gezien de huidige situatie in de Gazastrook, niet in een ernstige psychologische toestand verkeert. De impact van zijn psychische stoornissen hebben volgens hem een aantasting van zijn algemene autonomie als gevolg en hebben een impact op zijn vermogen om in zijn meest elementaire behoeften te voorzien.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft erkent, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de vaststelling dat hoewel verzoeker op de wachtlijst staat voor een afspraak met een psycholoog in België, er actueel geen recent document voorligt waaruit de door hem gestelde problemen van psychologische aard zouden blijken. Bij aanvang van de procedure heeft verzoeker geen gezondheidsproblemen aangehaald (DVZ-dossier, stuk 7, Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ, Bijkomende vragen M-status Griekenland, DVZ-verkaring (vraag 29)). Daarnaast heeft verzoeker in Griekenland geen psychologische hulp gezocht (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19).

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn

rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 11 juli 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Verzoekers uiteenzetting over de problemen die voorkomen bij het verlengen van de verblijfsvergunning is bijgevolg niet dienstig.

Verzoeker toont aldus ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging, aangezien hij nog over een geldige ADET beschikt en geen bijzondere kwetsbaarheid heeft.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

De Raad verwijst hiervoor naar de pertinente motieven van de bestreden beslissing hieromtrent:

“Wat betreft uw situatie op het vlak van huisvesting.

- Ondanks dat u moeilijkheden kende op het vlak van huisvesting, u was gedurende enkele periodes in Kreta en Athene dakloos, kon u wel de nodige zelfredzaamheid aan de dag leggen om af en toe in kraakpanden of (gedeelde) huurwoningen te verblijven (CGVS, p. 14, 15, 16, 17).
- U verkeerde in deze periodes bovendien steeds in de mogelijkheid om u te wassen, om uw telefoon op te laden en om eten en drinken te krijgen (CGVS, p. 14, 15, 16, 17).
- Wanneer u later gedurende zes maanden op het eiland Syros verbleef, woonde u ofwel in een woning of in een voorziene slaapplek door uw werk (CGVS, p. 16).
- Waar u stelde dat u bij een organisatie, waarvan u de naam niet meer kent, langsging voor hulp bij huisvesting en u uw gegevens achterliet, maar zij niets hebben gedaan, blijkt uit uw verklaringen echter dat u wekelijks contact opnam met deze organisatie waarbij u gezegd werd dat u op een wachtlijst stond en later diende terug te komen (CGVS, p. 12).

Wat betreft uw situatie op het vlak van werk.

- U oefende zowel in Athene als Kreta verschillende jobs uit in onder meer de landbouw en de bouw (CGVS, p. 14, 17, 18).
- Op Syros werkte u gedurende zes maanden in een botenfabriek. Het betrof hier een legale job met een contract waardoor u in staat was om geld naar uw familie in Gaza te sturen en bij terugkeer naar Athene anderhalve maand een woning te huren (CGVS, p. 16).
- Waar u stelde dat u opgelicht werd door een werkgever waar u anderhalve maand had gewerkt en die u niet betaalde (CGVS, p. 11, 14), dient vastgesteld te worden dat u naar aanleiding hiervan geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. Dat u dit niet deed omdat u in het zwart werkte en er geen politiebureau in de buurt was (CGVS, p. 14), volstaat niet ter verschoning van uw nalaten.

Hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

- U beschikt over een fiscaal registratienummer of AFM (Bijkomende vragen M-status Griekenland).”

“Wat betreft taalonderwijs.

- U stelde dat u geen onderwijs kreeg en dat u hierachter wel gevraagd had in Athene (CGVS, p. 20, 21). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt evenwel dat taalonderwijs wel degelijk beschikbaar is in Athene.

Betreffende de toegang tot de Griekse gezondheidszorg.

- U stelde dat u in augustus of september éénmaal in een ziekenhuis in Athene niet geholpen werd (CGVS, p. 7-8). U ging evenwel niet naar een ander ziekenhuis om hulp te zoeken. Dat u dit niet deed omdat u niemand kende in Athene (CGVS, p. 8), volstaat evenwel niet voor uw nalaten. Te meer u wel alleen naar een apotheek kon gaan waar u zaken kocht om u zelf te verzorgen (CGVS, p. 8). Hierbij dient aangestipt te worden dat voorts uit hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale

bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

- Er kan op basis van deze éénmalige contactname met een ziekenhuis in Athene niet besloten worden dat u geen toegang zou hebben tot de Griekse gezondheidszorg.
- Hoewel u bij de DVZ stelde dat u geen persoonlijke problemen kende van medische of psychologische aard (Bijkomende vragen M-status Griekenland), stelde u op het CGVS plots dat u voor uw psychische gezondheid in Griekenland hulp nodig had, u was erg kapot en moe door wat u had meegemaakt. U had evenwel in Griekenland geen psychologische hulp gezocht (CGVS, p. 19). U stelde voorts dat u op de wachtlijst staat voor een afspraak met een psycholoog in België (CGVS, p. 20), waarvan u ter staving een e-mail neerlegde van het opvangcentrum waar u verblijft, dd. 16 september 2025. Hieruit blijkt dat er evenwel nog geen sprake is van een effectieve aanmelding. Wat er ook van zij, er dient dan ook vastgesteld te worden vast dat u bij de huidige stand van zaken geen recent document heeft neergelegd waaruit deze door u gestelde problemen van psychologische aard zouden blijken.”

Verder stelde de bestreden beslissing terecht de zelfredzaamheid van verzoeker vast:

“Betreffende uw zelfredzaamheid en uw netwerk in Griekenland.

- U schakelde in Griekenland een advocaat in om er uw verblijfsdocumenten in orde te brengen (CGVS, p. 11).
- Zowel in Griekenland als in België werd u financieel ondersteund door uw neef die in Nederland woont (CGVS, p. 5, 7, 16).
- U verbleef gedurende een langere periode in Turkije waar u in staat was een woning te huren en te werken (CGVS, p. 13).
- U werkt sinds augustus 2025 in België in de landbouw (CGVS, p. 5).
- Bij aankomst in België werd u door uw neef ondersteund (CGVS, p. 5).

Betreffende de diefstal van uw Griekse identiteitsdocumenten, een beroving in Syros alsook de aanrijding waar u het slachtoffer van werd, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen die u met uw belagers hebt gehad, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn.

- Uw identiteitsdocumenten werden gestolen wanneer u in een gedeelde woning verbleef (CGVS, p. 8). Hoewel u stelde dat de politie uw aangifte niet wou aanvaarden omdat zij u niet geloofde, blijkt uit uw verklaringen eveneens dat u door hen werd doorgestuurd naar een ander politiekantoor. Hier werd jullie gevraagd om op een later tijdstip terug te keren omdat de deuren geblokkeerd waren. U keerde echter niet meer terug (CGVS, p. 8, 9). Dat u dit niet deed omdat uw vriend u niet wou vergezellen en u geen Grieks sprak (CGVS, p. 9, 10), volstaat geenszins voor uw nalaten noch kan er besloten worden tot onwil van de politie om u te helpen. U stelde voorts dat u naar een aantal andere organisaties was gegaan voor hulp, hetgeen niets opleverde. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u de namen van de organisaties waar u hulp zou gaan vragen niet meer herinnerde (CGVS, p. 10).
- U deed evenmin een aangifte van de aanrijding waarvan u het slachtoffer van werd. U vroeg in het ziekenhuis om de politie te contacteren, maar nadat zij weigerden zette u geen stappen meer (CGVS, p. 8). Dat u dit niet deed, net zomin als u een aangifte deed voor de beroving op Syros (CGVS, p. 16, 22), omdat u eerder niet geholpen werd wanneer uw documenten gestolen werden (CGVS, p. 8, 22), volstaat hier niet. Immers zoals hierboven werd vastgesteld blijkt daaruit geenszins dat de politie onwillig was u te helpen.
- Hierbij dient aangestipt te worden dat hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mits u uiteraard de nodige stappen zet.”

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker beschikt over voldoende zelfredzaamheid en een netwerk en aldus keuzemogelijkheden heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

9. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

10. Waar verzoeker herhaalt dat de notities van het persoonlijk onderhoud vertaald werden door een vertaaltool, acht de Raad de volgende motieven van de bestreden beslissing correct en pertinent:

“Zoals vermeld in de disclaimer en op de website van Deepl, worden de ingevoerde gegevens niet doorgegeven aan derden en worden ze volledig door Deepl binnen de Europese Unie verwerkt (in overeenstemming met de AVG). Bovendien worden de ingevoerde gegevens niet bewaard of gebruikt voor de verdere ontwikkeling van de tool (in tegenstelling tot de gratis versie). Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het Commissariaat-generaal onderworpen is. Wat betreft de toegang tot gegevens door Deepl zelf, biedt de gegevensverwerkingsovereenkomst die tussen Deepl en het CGVS is gesloten de nodige waarborgen. Toegang is daarom strikt beperkt tot technische ondersteuning en werknemers zijn gebonden aan een geheimhoudingsplicht

Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, baseert het Commissariaat-generaal de gegevensverwerking op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g) van die verordening, die bepaalt dat: De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer: de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene. De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6, lid 1 onder a) juncto artikel 9, lid 2 onder g) van die Verordening).

De verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. Wat de toegang tot de gegevens door Deepl zelf betreft, heeft het CGRA een Data Processing Agreement met Deepl gesloten dat de nodige garanties biedt. Zo is de toegang strikt beperkt tot technische ondersteuning en zijn de werknemers onderworpen aan een geheimhoudingsplicht.

Wat de betrouwbaarheid van de vertalingen betreft, wijst het Commissariaat-generaal erop dat de door Deepl Pro geproduceerde documenten worden gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het CGVS, zoals aangegeven op de notities van het persoonlijk onderhoud. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft herhaaldelijk bevestigd dat niets de dossierbehandelaar belet om de rol van tolk op zich te nemen wanneer de tolk zich in een andere taal dan die van de procedure uitdrukt, zonder dat dit een inbreuk vormt op artikel 51/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (zie in die zin: RvS, 3 september 2008 nr. 185.993; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897; CCE, nr. 74270 van 31 januari 2012; RvV, nr. 115135 van 3 december 2013; RvV, nr. 130815 van 3 oktober 2014; RvV, nr. 128116 van 18 augustus 2014 ; RvV, nr. 182657 van 22 februari 2017 ; CCE, nr. 221 791 van 27 mei 2019; CCE, nr. 224 358 van 29 juli 2019, CCE, nr. 278 521 van 10 oktober 2022).

Bijgevolg moet worden aangenomen dat de tussenkomst van de dossierbehandelaar een relevante analyse van het onderzoek door het Commissariaat-generaal in samenwerking met het EUAA garandeert.”

11. Waar verzoeker nogmaals zijn kritiek uit op de EUAA-medewerker die het persoonlijk onderhoud gehouden heeft, acht de Raad de motieven van de bestreden beslissing hieromtrent eveneens pertinent:

“Het CGVS herinnert eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De EUAA experts werden – eveneens conform artikel 57/5 ter §1 van de Vreemdelingenwet – opgeleid door het CGVS en het EUAA. In de wettekst wordt nergens gespecificeerd dat met ‘een andere instantie’ uitsluitend een Belgische

instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, §1 van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 542548/001, p. 93). Hierin staat geschreven: 'Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. [...] Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asieldienst van een andere EU-lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.' Hieruit blijkt aldus ontegensprekelijk dat de Commissaris-generaal niet enkel Belgische ambtenaren stricto sensu, maar ook medewerkers van het EUAA (voormalig: EASO) kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

De EUAA-experten die deelnemen aan asielondersteuningsteams houden zich aan de hoogste normen op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme. Zij garanderen bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Deze verplichting is in het bijzonder van belang wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de "EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asiel-ondersteuningsteams" (zie voor meer informatie: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf en https://euaa.europa.eu/sites/default/files/2022-06/code_of_conduct_20220617.pdf).

De EUAA deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor het CGVS niet inziet hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontwaart in de notities van het persoonlijk onderhoud geen elementen die hier anders over doen oordelen. Uit de stukken van het dossier kan aldus geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid."

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij louter wordt verwezen naar het kwetsbaar profiel. In zijn aanvullende nota legt verzoeker een attest van psychologische opvolging van 18 maart 2026 neer. Verzoeker maakte gewag van slaapproblemen, een gebrek aan energie en piekeren. Er wordt in het attest aanbevolen om de psychologische begeleiding verder te zetten.

De in dit attest beschreven problematiek volstaat geenszins in hoofde van verzoeker te besluiten dat hij kampt met een bijzondere kwetsbaarheid die hem ertoe zou weerhouden om zichzelf staande te houden in Griekenland. Minstens kan in deze stand van zaken niet blijken dat hij kampt met psycho-medische problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren, zijn zelfredzaamheid en autonomie, noch dat zijn gezondheidstoestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen inzake verzoekers gezondheidstoestand, kan de Raad verzoeker niet bijtreden dat het voormelde rapport bijzonder relevant is en een ander licht werpt op de beoordeling van zijn situatie bij een terugkeer naar Griekenland.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen medische stukken verschaft die anders doen denken over de impact van zijn gezondheidstoestand.

4. De advocaat van verzoeker verwijst terechtzitting naar de arresten van Raad uitgesproken door de verenigde kamers van 20 februari 2026 inzake statushouders in Griekenland. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op de eigen merites te worden beoordeeld.

5. In zoverre verzoeker stelt dat hij een beter leven wil in België, merkt de Raad op dat verzoeker met dit betoog aanstuurt op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cf.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

6. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

7. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 4 februari 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP